

De Malo Punico. CAP. CLI.

MALVM Punicum omne iucundi est saporis, stomachoque vtile, sed vix vilius alimenti. Attamen ex his dulcia, stomacho vtiliora habentur: sed circa eum, calorem aliquantulum gignunt, inflationesque pariunt: qua ex causa febricitantibus haudquam conueniunt. Acida verò, aestuanti stomacho auxiliantur, magisque contrahunt, ac feliciter vrinam cient: sed ori ingrata sunt & astringendi vi prædita. Vinosa medias vires obtinent. Acidorum nucleus in sole siccatus, & obsoniis inspersus ac cum eis etiam decoctus, aluum stomachique fluxionem sistit. Aqua verò cœlesti maceratus, sanguinem excreantes potu iuuat, & ad infusus dysentericorum profuuioque laborantium accommodatur. Porro succus ex acinis ipsis expressus si coquatur melli admixtus, perutilis fuerit ad oris, genitalium & sedis vlcera, necnon ad digitorum pterygia, nomas & quæ in vlceribus excrescunt, itemque ad aurium dolores & narium vitia: maximè verò, si ex acidi Punici granis exprimatur.

De Cytini. CAP. CLII.

Huius flores, qui etiam cytini vocantur, & ipsi quoque astringunt, siccant & cohibent: cruenta vulnera glutinant, & quas
Punicum

Punicum, præstant utilitates. Eorum decoctum ad gingiuas humore flaccidas dentefque mobiles colluitur, & ramices ex intestini prolapsu cataplasmatibus inditum agglutinat. Cæterum sunt qui memoriæ tradant toto anno lippitudinem non passuros, qui tres quantumuis exiguos cytinus deuorauerint. Ex iis velut ex hypocisthide succus elicitur.

De Malicorio. CAP. CLIII.

Et ipsa quoque Punici putamina, quæ Sidia nonnullis appellantur, astringendi vim habent, & quos cytini præbent vñs. Radicum autem decoctum latas ventris tineas potu pellit & enecat.

De Balauustio. CAP. CLIIII.

Balauustum syluestris Punicæ flos est, cuius complura sunt genera: reperitur enim candidum, rutilum & colore rosaceo. Domesticæ mali Punicæ cytino simile est, & ex eo quoque succus elicitur, hypocisthidis modo. Vis ei astrictoria, eadem efficiens quæ hypocisthis & cytinus.

De Myrta. CAP. CLV.

MYRTVS satiuæ nigra medicinae utilior, quàm candida: & in eo ipso genere accommodatior montana: fructum tamen inefficaciorem habet. Vis tum ipsi myrto, tum etiam fructui astrictoria. Ac fructus

quidem seu viridis, seu etiam aridus, in cibo datur sanguinem excreantibus, vesicæque erosione laborantibus. Virentibus baccis expressus succus eisdem effectus exhibet, stomacho utilis est, urinamque ciet: prodest cum vino à phalangio demorsis & à scorpiione ictis. Fructus quoque decoctum capillum tingit. Is ipse cum vino subferuefactus & impositus, vlcera in extremitatibus corporis nata sanat. Cum tenuissimo verò polentæ polline impositus, oculorum inflammationes lenit: quin & ad ægilopas illinitur. Vinum porro myrtites, quod expresso & aliquantum feruefacto fructu fit, (aliter enim paratum acescit) præsumptum crapulam arcet, & ad eadem ad quæ fructus ipse valet. Vtile quoque ipsum in desensionibus vuluarum & sedis pro cidentia, itémque foeminis fluxione vuluæ laborantibus: detergit etiam furfures, vlcera capitis manantia & papularum eruptiones: fluentes quoque capillos continet. Additur & in emplastris lenibus quæ liparas vocant, veluti etiã quod ex ipsius foliis cõficitur oleum. Quin & foliorum decoctum ad infessus conuenit: eoque laxati & agrè coeuntes articuli, itémque fracta quæ non conferbuere, vtiliter fouentur. Vitiliginis quoque emaculat: ad aures purulentas denigrandósque capillos infun-

infunditur. Sed & eorum succus eadem efficit. Ipsa verò folia trita & ex aqua illita, humidis vlceribus & partibus omnibus fluxione laborantibus, cœliacisque profunt. Siquidem admisto oleo omphacino aut exiguo rosaceo cum vino, valent ad herpetas, erysipelata, testium inflammationes, epinyctidas & condylomata. Arentia verò folia trita, paronychiis & pterygiis, itémque alis feminibúsq; humentibus, adeòque tetrum virus spirantibus vtiliter insperguntur, & cardiacorum sudores cohibent. Cæterùm cremata aut etiam cruda cum cerato, ambustis, pterygiis & paronychiis medentur. Exprimitur & foliis succus affuso vino vetere aut aqua cœlesti, cuius recentis vsus est. Nam exiccatus situm contrahit, viréque amittit.

De Myrtidano. CAP. CLVI.

Quod myrtidanum dicitur, id est quod myrto adnascitur, inæquabile, verrucosum intumescénsque & concolor: quod perinde quasi manus, myrti caudicem amplectitur. Magis quàm myrtus astringit. Tusum verò & vino austero addito coactum in pastillos, siccatúmque in umbra, reponitur. Efficacius porrò est tum fructu tum folio, cerato, pellis, inflectionibus & cataplasmatibus

admixtum, vbi constringendum aliquid est.

De Cerasis. CAP. CLVII.

CERASIA bonam quidem aluum faciunt, si recentia sumantur: at sicca eadem, aluum sistunt. Gummi verò cerasorum cum vino diluto sumptum, diurnæ tussi medetur, colorem quoque commendat, visum exacuit & appetentiam inuitat. Ex vino etiam potum, calculosis prodest.

De Siliquis. CAP. CLVIII.

SILIQVAE recentes quidem sumptæ, stomacho inutiles sunt, aluûmque solvunt. Eadem siccatae sistunt, stomachoque vtiliores sunt, ac vrinae ciendæ vi prædita: sed præcipuè quæ vinaceis condiuntur.

De Malo. CAP. CLIX.

CVM omnis mali, tum verò maximè cotoneæ, folia, flores & germina astringunt: fructui verò immaturo quidem astringendi vis inest, maturo non item. Quæ verò mala verno maturescunt tempore, bilem gignunt, toti nervoso generi infesta sunt, inflationesque pariunt.

De Cotoneis. CAP. CLX.

Cotonea stomacho vtilia, urinam cient: verùm tosta mitiora euadunt, prosuntque cœliacis, dysentericis, sanguinem excreantibus & cholera laborantibus, præsertimque cruda. Quin & aqua in qua hæc ipsa macerata

rata

rata fuerint, potui data, stomachi ventrisve fluxione infestatis conuenit. Crudorum eorundem succus assumptus, orthopnoicis opitulatur: decocto sedes & vulua fouentur, si procidant. Cotonea verò quæ in melle condita sunt, & ipsa vrinam mouent: mel autem illorum constipantem constringentemque vim sibi asciscit. Quæ porò cum melle decoquantur, stomacho quidem utilia sunt atque ori grata, sed minùs constringunt. Cruda eadem cataplasmatibus adiciuntur ad cohibendam afluum: itémque contra stomachi euerfionem & æstum, mammarum inflammationes, ac lienes in scirrhum induratos, atque condylomata. Fit etiamnum ex ipsis vinum tuis expressisque, addito, quo diutiùs perenner, ad succi sextarios sedecim mellis sextario vno: aliòquin acorem contraheret. Prodest autem ad eadem omnia quæ modò dicta sunt. Fit & oleum ex his quod melinum vocatur: quo quidem utimur, quoties oleo astringente opus habemus. Caterùm cotonea eligi oportet vera ac germana, qualia parua, rotunda & odorata sunt. Quæ verò struthia & magna dicuntur, minùs utilia censentur. Eorum flores sicci æquè ac virides cataplasmatibus accommodantur, quæ astrictionem desiderant: ac etiamnum valent ad oculorum in-

flammationes. Contra sanguinis reiectiones, alui profluua mensiumque impetus vtiliter in vino bibuntur.

De Melimelis seu musteis.

CAP. CLXI.

Melimela ventrem molliant, & ab eo animalia expellunt, stomacho negotium exhibent, æstuosaque sunt. A nonnullis porrò, quasi dulcia mala, glycy-mela nuncupantur.

De Epiroticis malis.

CAP. CLXII.

Epirotica mala, quæ Latinè orbiculata dicuntur, stomacho vtilia sunt: sed aluum fistunt, urinæque euocant: malis tamen cõtoneis inefficaciora sunt.

De Syluestribus malis.

CAP. CLXIII.

Syluestria mala vernis similia sunt, & astringunt. Ad ea porrò quæ astringente opus habent, iis omnibus vtendum, quæ minùs matura fuerint.

De Persicis malis.

CAP. CLXIII.

Persica mala stomacho vtilia sunt, & aluû quoque bonam præstant, si matura fuerint. Imatura verò, eandem cõtinent, sed siccata vehementiùs. Sumptum eorundem siccorum decoctum, in stomachum ventremque decumbentes fluxiones fistit.

De